

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Tomášem Švecem, Ph.D., ve věci

žalobkyně: E. V., narozená dne X
bytem X

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 19. 1. 2024, č. j. X,
takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

- Žalobkyně se žalobou podanou Městskému soudu v Praze domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 19. 1. 2024, č. j. X (dále jen „**napadené rozhodnutí**“). Tím žalovaná zčásti změnila své rozhodnutí ze dne 2. 10. 2023, č. j. X (dále jen „**prvostupňové rozhodnutí**“), tak, že žalobkyni se od 3. 4. 2023 přiznává starobní důchod podle ustanovení § 31 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon o důchodovém pojištění**“) ve výši 11 470 Kč měsíčně s tím, že od červnové dávky 2023 náleží žalobkyni celkem 12 041 Kč měsíčně. Ve zbytku prvostupňové rozhodnutí potvrdila.
- Prvostupňovým rozhodnutím žalovaná podle ustanovení § 87 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“) změnila své rozhodnutí

ze dne 1. 9. 2023, č. j. X, tak, že přiznala žalobkyni podle ustanovení § 31 zákona o důchodovém pojištění starobní důchod od 1. 7. 2023 ve výši 12 175 Kč měsíčně.

II. Podstatný obsah žaloby

3. Žalobkyně v podané žalobě konstatovala, že s napadeným rozhodnutím nesouhlasí a požaduje přiznání starobního důchodu podle § 31 zákona o důchodovém pojištění, a to od data splnění podmínky doby pojištění 35 let. Za datum uplatnění nároku považovala 8. 2. 2022, kdy se s žádostí o přiznání starobního důchodu obrátila na Pražskou správu sociálního zabezpečení.
4. K tomu dále uvedla, že se dne 8. 2. 2022 dostavila na Pražskou správu sociálního zabezpečení a požadovala sepsání žádosti o starobní důchod. Pracovnice ji však informovala, že nemá dostatečnou dobu pojištění a že žádost nemá smysl sepsávat. Podotkla, že se nechala odbýt a pracovnice ji přesvědčila, že žádat o důchod nemá a že má přijít za rok. Trvala však na tom, že osobně požadovala přiznání starobního důchodu. K sepsání žádosti o starobní důchod se pak dostavila 3. 4. 2023 a bylo jí doporučeno datum přiznání 1. 7. 2023. Na osobním listu důchodového pojištění žalobkyně zjistila, že jí byla nesprávně započtena doba péče o děti. Naopak jí byla započtena doba samostatné výdělečné činnosti, o které ji pracovnice přesvědčovala, že v evidenci není. Zcela jistě tedy měla nárok na starobní důchod a mohla ho pobírat již od dřívějšího data, podle jejího názoru od 4. 8. 2022, kdyby s ní byla žádost sepsána.
5. Následně žalobkyně poznamenala, že prvostupňovým rozhodnutím jí byl přiznán starobní důchod od 1. 7. 2023. Toto rozhodnutí bylo změněno napadeným rozhodnutím na základě podaných námitek, ve kterých požadovala, aby byl za den uplatnění nároku považován 8. 2. 2022. Napadeným rozhodnutím jí pak byl přiznán starobní důchod od data podání písemné žádosti dne 3. 4. 2023 a nikoliv od data splnění podmínky potřebné doby pojištění, přestože již 8. 2. 2022 svůj nárok uplatnila. Žalobkyně taktéž podotkla, že nikdy netvrdila, že získala dobu pojištění k datu 8. 2. 2022. Pouze požadovala tento den uznat za datum uplatnění nároku na starobní důchod. Rovněž podotkla, že na vyřízení námitek čekala přes 3 měsíce. Závěrem dodala, že se po vydání napadeného rozhodnutí dostavila opět za pracovníci Pražské správy sociálního zabezpečení za účelem získání potvrzení, že u ní dne 8. 2. 2022 byla a požadovala sepsání žádosti o starobní důchod. Chtěla jí také sdělit, jaké komplikace jí nesprávně podanou informací a přesvědčováním způsobila. Setkala se ovšem s velmi odmítavým přístupem.

III. Vyjádření žalované

6. Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě zrekapitulovala obsah podané žaloby a zmínila některé okolnosti týkající se řízení o žádosti o starobní důchod před dosažením důchodového věku. Mimo jiné podotkla, že žalobkyně uplatnila dne 3. 4. 2023 na územním pracovišti Pražské správy sociálního zabezpečení žádost o starobní důchod před dosažením důchodového věku s datem přiznání a výplatou tohoto důchodu od 1. 7. 2023. Žádost s podpisem je pak uložena u Pražské správy sociálního zabezpečení.
7. Dále žalovaná poukázala na ustanovení § 54 odst. 1 a 2, § 28 odst. 1, § 29 odst. 1 písm. k), § 31 odst. 1 a § 32 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění. Uvedla, že předčasný starobní důchod lze přiznat nejdříve ode dne podání žádosti o tento důchod a za den vzniku nároku se považuje den, od něhož je přiznán. Podle žalované se pak v evidenci nachází pouze jediná žádost žalobkyně o starobní důchod, a to ze dne 3. 4. 2023 s datem

přiznání a výplaty starobního důchodu před dosažením důchodového věku od 1. 7. 2023. Za použití ustanovení § 86 odst. 4 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení**“) bylo možné dle požadavku žalobkyně posunout datum přiznání předčasného starobního důchodu na den 3. 4. 2023. Ustanovení § 31 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění totiž zakazuje přiznat starobní důchod ode dne předcházejícího dni podání žádosti.

8. K případnému pochybení pracovnice Pražské správy sociálního zabezpečení žalovaná podotkla, že se k němu nemůže vyjádřit, neboť nemá k dispozici protokol o jednání. Zákonnost napadeného rozhodnutí podle jejího názoru nelze hodnotit z pohledu případné individuální chyby konkrétní pracovnice. Pokud byla žalobkyni konkrétním jednáním způsobena škoda, je třeba odkázat ji na instituty soukromého práva. Žalovaná tedy uzavřela, že pokud byla žádost sepsána dne 3. 4. 2023, což žalobkyně nepopírá, byl jí starobní důchod zcela správně přiznán nejdříve od tohoto dne. Navrhla proto soudu, aby podanou žalobu jako zcela nedůvodnou zamítl.

IV. Obsah správního spisu

9. Ze správního spisu zjistil soud následující podstatné skutečnosti.
10. Ve správním spisu je kromě dalších podkladů založen formulář žádosti žalobkyně o starobní důchod bez jejího podpisu. Jako druh důchodu je v něm uveden starobní důchod před dosažením důchodového věku, datum uplatnění nároku a sepsání žádosti 3. 4. 2023 a datum přiznání 1. 7. 2023.
11. Rozhodnutím ze dne 1. 9. 2023, č. j. X, pak byla žádost žalobkyně o starobní důchod pro nesplnění podmínek ustanovení § 31 zákona o důchodovém pojištění zamítnuta. Konkrétně žalobkyně nesplnila podmínku potřebné doby pojištění. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně námitky. V nich namítala, že podmínku potřebné doby pojištění splnila s tím, že nebyla správně započtena doba péče o děti. Dále žádala o změnu data přiznání předčasného starobního důchodu na datum splnění podmínky doby pojištění 35 let. K tomu uvedla, že se v letech 2021 a 2022 opakovaně dotazovala na Pražské správě sociálního zabezpečení, zda již může žádat o předčasný starobní důchod. Naposledy 8. 2. 2022 jí bylo sděleno, že podávat žádost zatím nemá smysl.
12. Následně žalovaná vydala prvostupňové rozhodnutí, v němž rozhodla, jak je uvedeno v bodě 2 tohoto rozsudku. V jeho odůvodnění pak uvedla, že námitkám žalobkyně lze plně vyhovět a vysvětlila výpočet výše starobního důchodu žalobkyně. I proti prvostupňovému rozhodnutí podala žalobkyně námitky. V nich nesouhlasila s datem přiznání starobního důchodu a požadovala změnu data jeho přiznání na datum splnění podmínky doby pojištění 35 let. Zopakovala, že se na Pražské správě sociálního zabezpečení opakovaně dotazovala na možnost požádat o předčasný starobní důchod. Znovu také uvedla, že dne 8. 2. 2022 chtěla požádat o předčasný starobní důchod, avšak obdržela informaci, že nemá smysl žádat a pracovnice jí podání žádosti rozmluvila. Žádost o předčasný starobní důchod tedy nese-psala. Pracovnice jí však podala nesprávnou informaci, která ovlivnila nese-psání žádosti v únoru 2022. Datum 8. 2. 2022 měl být podle ní považován za den uplatnění nároku na starobní důchod. Namítala také nesprávné započtení doby péče o první dítě.

13. O podaných námitkách rozhodla žalovaná napadeným rozhodnutím, jak je uvedeno v bodu 1 tohoto rozsudku. V odůvodnění uvedla, že předčasný starobní důchod lze přiznat nejdříve ode dne podání žádosti o přiznání tohoto důchodu, přičemž za den vzniku nároku na starobní důchod se považuje den, od něhož je tento důchod přiznán. Žádost byla podána 3. 4. 2023, pročež provedla výpočet k tomuto dni. Žádosti žalobkyně o změnu data přiznání starobního důchodu tak mohla vyhovět jen zčásti. Dále pak provedla nový výpočet výše starobního důchodu, ve kterém zohlednila i dobu péče žalobkyně o první dítě.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

14. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu dotčeném žalobou, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán podle ustanovení § 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Rozhodoval bez nařízení jednání, neboť žalobkyně i žalovaná k výzvě a poučení soudu podle ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s. nevyjádřily s takovým projednáním věci nesouhlas. Soud zároveň za této situace a s ohledem na obsah správního spisu nepovažoval nařízení jednání za nezbytné. Při přezkumu napadeného rozhodnutí vycházel zejména z následujících ustanovení právních předpisů.
15. Podle ustanovení § 31 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění (ve znění účinném do 30. 9. 2023) *má pojištěnec nárok na starobní důchod před dosažením důchodového věku, jestliže získal dobu pojištění stanovenou podle § 29 odst. 1 nebo § 29 odst. 3 písm. a) a do dosažení důchodového věku mu ode dne, od něhož se starobní důchod přiznává, chybí nejvýše a) 3 roky, pokud jeho důchodový věk je nižší než 63 let, b) 5 roků, pokud jeho důchodový věk činí alespoň 63 let a dosáhl věku alespoň 60 let.*
16. Podle ustanovení § 31 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění *se starobní důchod podle odstavce 1 přiznává nejdříve ode dne podání žádosti o přiznání tohoto důchodu. Za den vzniku nároku na starobní důchod podle odstavce 1 se považuje den, od něhož je tento důchod přiznán.*
17. Podle ustanovení § 81 odst. 1 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení (ve znění účinném do 30. 11. 2023) *se řízení o přiznání dávky důchodového pojištění zahajuje na základě písemné žádosti. Za den uplatnění nároku na tuto dávku se považuje den, kdy se oprávněný poprvé obrátil na příslušný orgán se žádostí o její přiznání.*
18. Podle ustanovení § 82 odst. 1 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení (účinného do 30. 11. 2023) *žádosti o přiznání dávky důchodového pojištění sepisuje s občany okresní správa sociálního zabezpečení příslušná podle § 7 odst. 1 písm. b) na předepsaných tiskopisech.*
19. Podle ustanovení § 83 odst. 1 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení (ve znění účinném do 31. 12. 2022) *je okresní správa sociálního zabezpečení povinna sepsat žádost o dávku důchodového pojištění; nesmí odmítnout sepsání žádosti, a to i když má za to, že občan nesplňuje podmínky stanovené pro nárok na dávku důchodového pojištění nebo není-li žádost občana doložena potřebnými doklady. Okresní správa sociálního zabezpečení je povinna občana při sepisování žádosti o dávku důchodového pojištění informovat o výši*

nákladů na výplatu dávky v hotovosti prostřednictvím držitele poštovní licence; tato povinnost neplatí v případě uvedeném v § 64 odst. 5 větě druhé zákona o důchodovém pojištění. Věta první a druhá platí obdobně pro věznicí a ústavy pro výkon zabezpečovací detence, pokud jsou podle § 82 odst. 3 příslušné k sepsání žádosti o dávku důchodového pojištění.

20. Žalobkyně v podané žalobě rozporovala toliko datum, od kterého jí byl přiznán starobní důchod podle ustanovení § 31 zákona o důchodovém pojištění. Výši přiznaného starobního důchodu nijak nerozporovala. Měla za to, že jí měl být starobní důchod přiznán již ode dne splnění podmínky doby pojištění 35 let, nikoliv až ode dne 3. 4. 2023, kdy podala písemnou žádost o starobní důchod. Poukazovala přitom i na to, že za den uplatnění nároku na důchod považuje 8. 2. 2022.
21. K tomu je třeba předně podotknout, že žalobkyně sama v podané žalobě potvrdila, že žádost o starobní důchod podala až 3. 4. 2023. Podle svého tvrzení 8. 2. 2022 žádnou žádost nepodala, když se sice dostavila na Pražskou správu sociálního zabezpečení za účelem podání žádosti, avšak pracovníci byla přesvědčena, že žádost podávat nemá, protože nemá dostatečnou dobu pojištění. V této souvislosti je na místě odkázat na již výše citovaná ustanovení zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení. Podle § 81 odst. 1 tohoto zákona (ve znění účinném do 30. 11. 2023), se řízení o přiznání dávky důchodového pojištění zahajovalo na základě písemné žádosti. Tyto žádosti sepisovala s občany okresní správa sociálního zabezpečení na předepsaných tiskopisech (viz ustanovení § 82 odst. 1 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění účinném do 30. 11. 2023). Ta pak nebyla oprávněna odmítnout sepsání žádosti, a to i když by občan nesplňoval podmínky stanovené pro nárok na dávku důchodového pojištění (viz ustanovení § 83 odst. 1 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění účinném do 1. 1. 2023).
22. Obdobný případ žadatelky, která byla opakovaně OSSZ informována, že podání žádosti o starobní důchod nemá smysl, již řešil Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 16. 12. 2015, č. j. 6 Ads 63/2015-20. Na závěry v něm uvedené lze odkázat i v posuzované věci. Nejvyšší správní soud v něm uvedl: „*Pokud stěžovatelka v nyní posuzovaném případě namítá pouze postup žalované, který předcházel podání žádosti dne 17. 10. 2012, Nejvyšší správní soud se musí ztotožnit s krajským soudem v závěru, že tvrzený nesprávný postup žalované v době předcházející podání žádosti o starobní důchod soud v tomto řízení přezkoumávat nemůže. Jak plyne z výše citované právní úpravy, OSSZ nemůže sepsat žádosti o starobní důchod odmítnout, byť by i byla přesvědčena o její nedůvodnosti. Soud však v nynějším řízení přezkoumává napadené rozhodnutí a správní řízení, zahájené na základě žádosti ze dne 17. 10. 2012, nemůže tak nyní posuzovat správnost poskytnutých informací v průběhu opakovaných návštěv stěžovatelky u OSSZ, případně postup žalované, který předcházel zahájení řízení o starobní důchod. [...] V nyní posuzované věci k žádnému zahájení řízení nedošlo, a stěžovatelka měla plné právo trvat na sepsání žádosti o starobní důchod, což však, jak je nesporné, učinila až v roce 2012. Nejvyšší správní soud znovu připomíná, že stěžovatelka vztahuje námitku nepoučení ze strany správního orgánu k opakovaným návštěvám OSSZ, které předcházely řízení zahájenému v roce 2012, a postup žalované v průběhu těchto návštěv nespadá do rozsahu přezkumu napadeného rozhodnutí.*“
23. Ani v posuzované věci nelze dovodit, že by dne 8. 2. 2022 došlo k podání žádosti o starobní důchod. Žalobkyně sama v podané žalobě (a ostatně i v dalších svých podáních učiněných v průběhu správního řízení) potvrdila, že žádnou žádost o starobní důchod

tohoto dne nepodala. Nedošlo tak ani k zahájení žádného řízení, ačkoliv žalobkyně jistě měla právo na sepsání žádosti o starobní důchod trvat. Mezi účastníky řízení není sporu o tom, že písemnou žádost o starobní důchod podala žalobkyně až 3. 4. 2023. Pro posuzovanou věc přitom není nijak rozhodné, z jakého důvodu byla žádost podána až 3. 4. 2023 a nikoliv již 8. 2. 2022. Podanou žalobou totiž žalobkyně brojí proti správnímu rozhodnutí, které bylo vydáno právě v řízení zahájeném na základě žádosti ze dne 3. 4. 2023. Tvrzený nesprávný postup Pražské správy sociálního zabezpečení tedy spadá do doby před podáním této žádosti. Postup předcházející podání žádosti o starobní důchod však nelze zahrnout do rozsahu přezkumu napadeného rozhodnutí a soud ho proto nemůže v tomto řízení přezkoumávat.

24. Dále je na místě uvést, že jednou z hmotněprávních podmínek vzniku nároku na předčasný starobní důchod je podle ustanovení § 31 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění také podání žádosti o něj. Nárok na předčasný starobní důchod tedy při splnění ostatních podmínek vzniká až podáním žádosti o jeho přiznání. K tomu lze odkázat na závěry vyjádřené Nejvyšším správním soudem v rozsudku ze dne 21. 2. 2025, č. j. 4 Ads 184/2024-20. V něm Nejvyšší správní soud uvedl, že *„[...] vznik nároku na předčasný starobní důchod se tudíž odvíjí od podání žádosti o jeho přiznání a nemůže být přiznán zpětně. Toto řešení má své opodstatnění. Jak již bylo uvedeno, účelem předčasného starobního důchodu je zamezit nedostatku příjmu pojištěnce v době předcházející dosažení důchodového věku, kdy mu ještě nevznikl nárok na řádný starobní důchod, nikoli být alternativou vůči řádnému starobnímu důchodu po dosažení důchodového věku, která by umožnila žadateli zpětně požádat o výplatu předčasného starobního důchodu. Vznik nároku na předčasný starobní důchod vylučuje následný vznik nároku na řádný starobní důchod a výše předčasného starobního důchodu bude s ohledem na § 36 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění zjednodušeně řečeno zpravidla tím nižší, čím dříve o něj pojištěnec zažádá. Z tohoto důvodu záleží výlučně na pojištěnci, aby v žádosti určil rozhodný den, od kterého mu nárok na předčasný starobní důchod vznikne, jestliže jsou k tomu splněny i ostatní zákonem stanovené předpoklady. Podání žádosti je podle § 31 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění jednou z hmotněprávních podmínek vzniku nároku pojištěnce na předčasný starobní důchod.“*
25. Lze proto souhlasit s žalovanou, že ustanovení § 31 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění skutečně brání tomu, aby byl předčasný starobní důchod přiznán již ode dne, který předchází podání žádosti o něj (viz také bod 29 citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 2. 2025, č. j. 4 Ads 184/2024-20). Jak již bylo vysvětleno výše, žalobkyně podala žádost o starobní důchod až 3. 4. 2023. Soud tak uzavírá, že žalovaná postupovala v tomto ohledu správně, když přiznala žalobkyni předčasný starobní podle ustanovení § 31 zákona o důchodovém pojištění až ode dne podání žádosti o starobní důchod. Přiznání předčasného starobního důchodu již ode dne, který předcházel podání žádosti, by skutečně bylo s ohledem na shora uvedené v rozporu se zákonem.
26. K poznámce žalobkyně, že na vyřízení námitek proti prvostupňovému rozhodnutí čekala přes 3 měsíce, je pro úplnost třeba uvést, že lhůta pro vydání rozhodnutí o námitkách ve smyslu ustanovení § 71 správního řádu ve spojení s ustanovením § 88 odst. 4 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení má toliko pořádkový charakter. Její nedodržení tak nezpůsobuje bez dalšího nezákonnost rozhodnutí, které bylo vydáno až po jejím uplynutí (přiměřeně srov. např. rozsudky Nejvyššího správního

soudu ze dne 30. 10. 2003, č. j. 6 A 171/2002-41, ze dne 10. 12. 2012, č. j. 2 Ans 14/2012-41, ze dne 3. 6. 2020, č. j. 10 Azs 374/2019-33, či ze dne 26. 7. 2024, č. j. 5 As 193/2023-29). Soud pak neprováděl jako důkazy žalobkyní k žalobě přiložené dokumenty (informativní výpis konta s poznámkami a vyplněný formulář námítky proti rozhodnutí ČSSZ) ani výslech blíže neurčené kamarádky, neboť to vzhledem k výše vysvětleným důvodům, pro které se postupem Pražské správy sociálního zabezpečení nezabýval, považoval za nadbytečné.

VI. Závěr a náklady řízení

27. Ze všech výše uvedených důvodů dospěl soud k závěru o nedůvodnosti žalobních námitek v podobě, v jaké byly žalobkyní uplatněny. Zároveň v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž by bylo nutno přihlížet z úřední povinnosti. Podanou žalobu proto soud zamítl podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou.
28. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s. Žalobkyně ve věci neměla úspěch, a proto jí náhrada nákladů řízení nenáleží (§ 60 odst. 1 s. ř. s.). Žalovaná sice úspěšná byla, ale správní orgán nemá ve věcech důchodového pojištění právo na náhradu nákladů řízení, která by mu jinak podle § 60 odst. 1 s. ř. s. náležela (§ 60 odst. 2 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s., a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze, dne 27. května 2025

JUDr. Tomáš Švec, Ph.D.
samosoudce